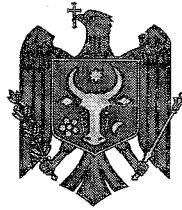

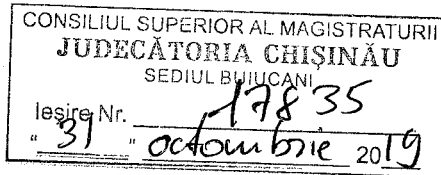
Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Chișinău
(Sediul BUIUCANI)

MD- 2004, mun. Chișinău
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 200
tel./fax 022 29-51- 20

The Supreme Council of Magistrates
Chișinău District Court
Buiucani Office

MD- 2004, mun. Chișinău
200 Ștefan cel Mare și Sfânt blvd.
tel. number /fax 022 29-51- 20

D-lui Vladimir Țurcanu
Președintele Curții Constituționale a RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28

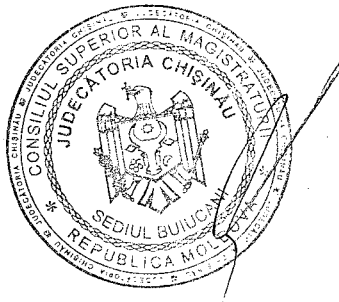
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) Vă expediază sesizarea avocatului Chisilița Corneliu privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cauza penală de acuzare a cet. Iordachi Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 237 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Anexă:

- Încheierea nr. 1-1523/19 în original pe 4 file.
- Sesizarea apărătorului Corneliu Chisilița pe 15 file.
- Referința procurorului la sesizarea depusă pe 6 file.
- Copia rechizitoriului pe 10 file.

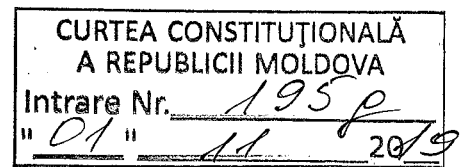
Cu respect,

Judecătorul judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani

Natalia Clevadi

ex: asistent judiciar
Irina Ionașcu
Tel: 060-22-99-55

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004, Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. c) din Legea nr. 317 – XIII
din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și
articolele 38 alin.(1) lit. c) și 39 din Codul Jurisdicției
Constituționale nr. 502 – XIII din 16 iunie 1995

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Numele/Denumirea: **CHISILIȚA**   2. Prenume: **Corneliu**
3. Funcția: **Avocat CA „Corneliu Chisilița”**
4. Adresa: **mun. Chișinău, str. M. Varlaam 65 of. 351**
5. Tel./fax GSM: **079281282**

În interesele inculpatului Iordachi Gheorghe

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității în sensul corespunderii cu art. 4, 7, 16, 20, 21, 23, 26 din Constituția Republicii Moldova, următoarele:

- **art. 93 alin.(2) pct. 6 și 8 Cod de procedură penală**, denumit „Probele”, stipulează: „(2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

6) înregistrările audio sau video, fotografiile;

8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele;”

- **art. 164 Cod de procedură penală**, denumit „Înregistrările audio sau video, fotografiile și alte forme de purtători de informație”, stipulează: „Înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.”

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

Prin Ordonanța Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal din 05.01.2019, cet. Iordachi Gheorghe Alexandru a fost pus sub învinuire, încriminându-i-se comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(5), art. 237 alin.(2) lit.d) Cod penal.

La data de 26 aprilie 2019, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Nicu Șendrea a întocmit rechizitoriul în cauza penală de învinuire a lui Iordache Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin.(2) lit. d) Cod Penal.

Potrivit informației despre fapta și persoanele în privința cărora s-a efectuat urmărirea penală, care se conține în rechizitoriu, procurorul ar fi constatat că: „În cadrul urmăririi penale, s-a stabilit că, în perioada anilor 2017 – 2018, Iordachi Gheorghe Alexandru acționând de comun acord cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, urmărind scopul fabricării și punerii în circulație a cardurilor bancare cu bandă

magnetică, cu ulterioară extragere a mijloacelor financiare de pe cardurile persoanelor fizice în vederea realizării interesului să material și personal, de comun acord și prin înțelegere prealabilă alte persoane contrar prevederilor prevăzute la art. 1289 din Codul civil, care prevede că: „(1) Cardul bancar este un instrument de plată emis de o bancă (emitent) care permite titularului cardului să retragă bani în numerar, să efectueze transfer de sume bănești în limitele disponibilului din contul său în banca emitentă ori din contul liniei de credit acordată de aceasta. (2) Titularul cardului bancar poate efectua plăți pentru bunurile și serviciile prestate de întreprinderile comerciale care acceptă să fie plătite prin card”, cât și prevederile de la Anexa nr. 1 la Hotărârea Consiliului de administrație a Băncii Naționale a Moldovei nr. 157 din 01.08.2013, prin care: „card de plată este un suport de informații standardizat și, după caz, personalizat prin intermediul căruia deținătorul, de regulă, cu utilizarea numărului personal de identificare al său și/sau a unor alte coduri care permit identificarea sa, în funcție de tipul cardului de plată are acces la distanță la contul de plăți la care este atașat cardul de plată în vederea efectuării operațiunilor de plată” folosind cunoștințele pe care le posedă în domeniul tehnologiilor informaționale, a implementat la domiciliul său din str. Nicolae Dimo, 29/2, ap. 100, din mun. Chișinău, o schemă infracțională, unde în mod camuflat confecționa și clona carduri bancare, totodată prin diferite modalități ilegale primea din afara țării (preponderent țările UE) informația sustrasă de pe cardurile persoanelor fizice care dețin conturi bancare cu mijloace bănești în proporții deosebit de mari, astfel informația sustrasă se imprima și stoca pe alte benzi (clonuri) și ulterior, prin diferite scheme frauduloase sustrăgea mijloace bănești, care au fost depistate și ridicate la 05.01.2019, de la domiciliul său, în proporții deosebit de mari în sume de 458 960 lei, 5 000 euro, și suma de 10 000 dolari SUA, precum și 5 carduri de culoare albă, pregătite pentru transcrierea informațiilor pe acestea și un stick de memorie de model „Transcend”, pe care se conținea un fișier în formă „TXT”, cu numele și prenumele a 5 (cinci) beneficiari persoane fizice străine, cu numărul cardului și codul PIN.”

Una din probele invocate de către partea acuzării în învinuirea lui Iordache Gheorghe este procesul-verbal de percheziție din 05.01.2019, efectuat la domiciliul cet. Iordachi Gheorghe mun. Chișinău, str. N. Dimo 29/2, ap. 100, de unde s-au ridicat: cinci carduri de plastic de culoare albă; un stick „Transcend” USB 3.1 de 8 GB cu seria D33193; 7 carduri bancare de la BC „Victoria Bank”, 14 carduri de la „Procredit Bank”, un card de la Eximbank, 1 card din Africa de Sud; 2 laptopuri și 3 telefoane mobile, precum și bani în sumă de 5000 euro, 10000 dolari SUA și 428700 lei.

În apărarea sa, Iordache Gheorghe a invocat că cele cinci carduri de plastic de culoare albă nu îi aparțin, considerând că au fost strecurate intenționat pentru a fi acuzat și găsit vinovat de infracțiunea prevăzută la art. 237 Cod penal. Explică motivul strecurării intenționate a cardurilor de plastic prin faptul că până la momentul arestării era o persoană incomodă pentru clasa politică moldovenească.

La efectuarea percheziției organul de urmărire penală a utilizat camera de luat vederi de model „Panasonic” pentru înregistrarea video a activității procesuale, totodată la materialele cauzei penale a fost anexat un disc CD cu o copie a înregistrărilor video.

Din considerentul că la materialul dosarului a fost anexată copia înregistrărilor video și nu originalul, partea apărării se află în imposibilitatea de a verifica sau contesta autenticitatea acestor înregistrări.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI ȘI ARGUMENTELE ADUSE ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Considerăm că art. 93 alin.(2) pct. 6, 8 CPP și art. 164 CPP sunt contrare art. 1 alin.(3), 20, 23 alin.(2) din Constituție.

Probatoriul penal presupune etape și elemente de a căror respectare depinde, indubitabil justa soluționare a cauzei penale. Pentru aflarea adevărului este indispensabil cunoașterea realității obiective a împrejurărilor cauzei, iar această operațiune nu se poate realiza decât prin administrarea probelor. Această activitate constă în deducerea în fața organului de urmărire penală sau, după caz, a instanței de judecată a faptelor și a împrejurărilor faptice care configurează orice probă, în așa fel încât să se formeze o reprezentare exactă a celor petrecute. Pentru această, activitatea de administrare a probelor trebuie să se desfășoare astfel încât să se evite orice atingere care ar putea nesocoti demnitatea umană, dreptul la apărare, principiul egalității armelor și, în consecință, prestigiul justiției.

Din interpretarea logico-juridică a prevederilor art. 93 alin.(2) pct. 6, 8 și art. 164 CPP deducem că legiuitorul a stabilit ca mijloace de probă: înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico electronica.

Totodată, analizând normele procesual penale relevante probelor observăm că legiuitorul a stabilit pentru ca o probă să fie admisă în procesul penal aceasta trebuie să fie pertinentă, concludentă și utilă. Aceste caracteristici a probelor urmează a fi tratate prin prisma definițiilor acordate la art. 6 pct. 33-36 CPP.

Rezultă că, legiuitorul a stabilit doar condiții de fond care trebuie să fie respectate la momentul înaintării și admiterii unei probe în procesul penal, evitând să stabilească condiții de formă a probelor.

Potrivit art. 93 alin.(2) pct.6, 8 și art. 164 CPP nu este clar cum urmează a fi administrate mijloacele de probă sub forma înregistrărilor audio, video, fotografii, legiuitorul neprecizând dacă acestea sunt necesar de a fi prezentate în copii sau doar în original.

Învederăm Curtea că exigențele statului de drept presupune *inter alia* asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la ce-a de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41).

Principiul legalității și al certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate. Cu atât mai mult, principiul statului de drept reprezintă baza unei societăți democratice.

Normele procesual penale care constituie obiectul prezentei excepții, în opinia noastră sunt de o manieră imprevizibilă, nestabilind un comportament obligatoriu și strict cu referire la condițiile de formă a probelor, cum urmează acestea a fi prezentate în copii sau original, fiind în contradicție cu art. 23 din Constituție.

În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea Constituțională a reținut că la elaborarea unui act normativ, legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca aceasta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între

textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adopta comportamentul la reglementările existente, ceea ce exclude interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.

Pentru a se evita arbitrariul considerăm că norma procesual penală trebuie să fixeze cu precizie cum urmează fizic a fi prezentate probele de către părți în procesul penal.

În altă ordine de idei, considerăm că normele prevăzute la art. 93 alin.(2) pct. 6, 8 și 164 CPC vin în contradicție cu prevederile art. 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, totodată acest articol își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenție.

Unul din particularitățile dreptului la un proces echitabil este egalitatea armelor în cadrul unui proces penal, care constituie unul dintre elementele noțiunii mai largi de proces echitabil și impune instanța de judecată să ofere fiecărei părți posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație dezavantajată în raport cu adversarul ei.

Anexarea la materialele cauzei penale a probelor sub formă de copii de către organul de urmărire penală, în același timp deținând originalul acestora, considerăm că constituie o stare de dezavantaj pentru partea apărării în raport cu adversarul său.

Atragem atenția Curții că, cazul înregistrărilor audio-video este particular, deoarece împotriva gradului înalt de reprezentativitate, poate, totuși provoca dubii în privința exactității conținutului și lipsei unei intervenții exterioare cu caracter de modificare a ceea ce a fost inițial scris.

Chiar dacă partea apărării are acces la copia înregistrărilor audio-video anexate la materialele dosarului, considerăm că aceasta nu este suficient pentru o apărare efectivă. Sunt particularități care nu pot fi stabilite de pe urma copiei, ca de exemplu stabilirea unei voci ca aparținând unei anumite persoane, determinarea tipului aparatului cu ajutorul căruia a fost realizate înregistrările audio-video, identificarea sunetelor slabe sau care au fost emise la o distanță îndepărtată de aparat.

În speța noastră, punerea la dispoziția apărării a originalului înregistrărilor video efectuate la momentul percheziționării cet. Iordache Gheorghe ar răsturna mai multe prezumții și ar răspunde la mai multe întrebări, dintre care: 1) cum au fost identificate cardurile albe? 2) Colaboratorii organului de urmărire penală s-au îndreptat direct spre locul aflării cardurilor? 3) Ce discutau persoanele (inclusiv colaboratorii organului de urmărire penală) până la identificarea pretinselor corpuri delictive?

Drept urmare considerăm că, egalitatea de arme sub acest aspect poate fi asigurată doar prin înaintarea și administrarea probelor sub formă de original la care să aibă acces și partea apărării.

Problema utilizării unor documente prezentate în copii în cadrul procesului penal a constituit obiectul de examinare a Curții Europene pentru Drepturile Omului. Curtea Europeană s-a pronunțat în favoarea descurajării unei asemenea practici.

Astfel, în hotărârea *Georgios Papageorgiou c. Greciei*, Curtea a constatat că *procedurile împotriva reclamantului nu au întrunit cerințele unui proces echitabil pe motiv că, în pofida numeroaselor cereri ale reclamantului, probe esențiale nu au fost prezentate în mod adecvat și discutate în cadrul procesului în prezența reclamantului. Curtea a notat că această cauză se referă la refuzul de a ordona prezentarea originalelor documentelor folosite ca probe ale acușării. La nici o etapă a procedurilor, instanța de judecată care examina cauza nu a putut examina extrase din log file-ul computerului central al băncii sau originalele cecurilor sau să verifice dacă copiile care le-au fost prezentate corespund*

originalelor. Mai mult decât atât, instanța de fond a dispus distrugerea cecurilor care se prezuma că au fost falsificate, acestea constituind probe cruciale în procesul împotriva reclamantului. Condamnarea reclamantului pentru escrocherie s-a bazat într-o mare măsură pe fotocopiile cecurilor respective. De asemenea, din hotărârea Curții de Apel rezultă că mijloacele folosite pentru comiterea infracțiunii au fost cecurile și computerul, care erau necesare pentru a modifica datele din computerul central al băncii. Curtea a stabilit că în circumstanțele respective prezentarea originalelor cecurilor era vitală pentru apărarea reclamantului, deoarece acest lucru l-ar fi ajutat să dovedească că instrucțiunile pentru plata în cauză nu au fost date de el, ci de alți angajați ai băncii, ceea ce ar fi determinat instanțele să constate că acuzațiile de escrocherie împotriva lui nu erau fondate.

Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(l) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova:

În baza hotărârii menționate supra, Curtea Constituțională a hotărât:

1. În sensul art.135 alin.(l) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115,116 din Constituție:
- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- **judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:**

1) **obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.l lit.a) din Constituție;**

2) **excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;**

3) **prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;**

4) **nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.**

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art.135 alin.(l) lit. a) și g) din Constituție.

Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 16

Egalitatea

1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 21

Prezumția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”.

Articolul 23
Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative”.

Articolul 26
Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.
- (3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.
- (4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 115
Instanțele judecătorești

- (1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii. [...]”

Articolul 116
Statutul judecătorilor

- (1) Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Articolul 134
Statutul

- (1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.
- (2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.
- (3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.”

Articolul 135 Atribuțiile

- (1) Curtea Constituțională:

a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

[...]

g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

[...].

(2) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.”

Articolul 140

Hotărârile Curții Constituționale

(1) Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

(2) Hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și nu pot fi atacate.”

Prevederile relevante ale Legii nr.317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională (M.O., 1995, nr. 8, art. 86) sunt următoarele:

Articolul 4

Atribuțiile Curții Constituționale

„(1) Curtea Constituțională:

a) exercită la sesizare controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

[...]

g) rezolvă excepțiile de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

[...]

(2) Competența Curții Constituționale este prevăzută de Constituție și nu poate fi contestată de nici o autoritate publică.”

Prevederile relevante ale Codului jurisdicției constituționale nr.502-XIII din 16 iunie 1995 (M.O., 1995, nr. 53-54, art. 597) sunt următoarele:

Autoritatea de jurisdicție constituțională

„(1) Unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova este Curtea Constituțională.

(2) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere

judecătorească, garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.”

Competența în materie a Curții Constituționale

„(1) În exercitarea jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională:

a) efectuează, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

[...]

g) rezolvă excepțiile de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

[...]

(2) Se supun controlului constituționalității numai actele normative adoptate după intrarea în vigoare a Constituției Republicii Moldova – 27 august 1994.

(3) Curtea Constituțională examinează în exclusivitate chestiuni de drept.”

Limitele de competență

„(1) Curtea Constituțională soluționează numai probleme ce țin de competența sa. Dacă în procesul examinării apar chestiuni de competență altor organe, Curtea remite acestora materialele sau comunică faptul părților și organelor interesate, dând explicațiile de rigoare.

(2) Curtea Constituțională își stabilește ea însăși limitele de competență.

(3) Controlând constituționalitatea actului contestat, Curtea Constituțională poate pronunța o hotărâre și în privința altor acte normative a căror constituționalitate depinde în întregime sau parțial de constituționalitatea actului contestat.”

Prezumția constituționalității actelor normative

„Orice act normativ, precum și orice tratat internațional la care Republica Moldova este parte; se consideră constituțional până când neconstituționalitatea lui va fi dovedită în procesul jurisdicției constituționale, cu asigurarea tuturor garanțiilor prevăzute de prezentul cod.”

Prevederile relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului (adoptată la 10 decembrie 1948 la New York, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 10

„Orice persoană are dreptul în deplină egalitate de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzări în materie penală îndreptată împotriva sa.”

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Articolul 6 Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. [...]”

Prevederile relevante ale Codului de procedură penală a Republicii Moldova sunt următoarele:

Articolul 93. Probele

„(1) *Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

(2) *În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:*

...

6) înregistrările audio sau video, fotografiile;

...

8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele;

(3) *Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.”*

Articolul 95. Admisibilitatea probelor

(1) *Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.*

(2) *Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată”.*

Articolul 99. Probatoriul

(1) În procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

(2) Probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Articolul 100 Administrarea probelor

(1) Administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

...

(4) Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Articolul 164. Înregistrările audio sau video, fotografiile și alte forme de purtători de informație

„Înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respective”.

JURISPRUDENȚA CURȚII CONSTITUȚIONALE A RM

a) Prevederile relevante ale Deciziei Curții Constituționale nr. 120 din 15.12.2017, sunt următoarele:

*„19. Curtea observă că, în corespundere cu articolul 95 alin.(2) din Codul de procedură penală, chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe **o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.***

20. Așadar, Curtea constată că subiecții îndrituiți cu atribuția de a decide admisibilitatea probelor sunt: 1) organul de urmărire penală; 2) instanța de judecată. De aici derivă și următoarea constatare: părțile pot cere admisibilitatea unor probe atât la etapa urmăririi penale, cât și în cursul judecății. Respectiv, la etapa urmăririi penale admisibilitatea unei probe va fi decisă de organul de urmărire penală, iar la judecarea cauzei – de către instanța de judecată.

21. Curtea menționează că admisibilitatea probelor trebuie examinată sub toate aspectele, în mod obiectiv și călăuzindu-se de lege, cu o motivare corespunzătoare, astfel încât să înlăture orice suspiciune de arbitrar. În particular, la admiterea unor probe și la respingerea altora organul de urmărire penală sau, după caz, instanța de judecată sunt obligate să indice cu suficientă claritate argumentele unei asemenea soluții.

22. De altfel, Curtea observă că legiuitorul a instituit criterii clare pentru deciderea admisibilității probelor. În concret, potrivit articolului 95 alin.(1) din Codul de procedură penală, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu Codul de procedură penală.

23. În același timp, în virtutea articolului 100 alin.(3) din Codul de procedură penală, bănuitul, învinuitul, inculpatul, apărătorul, acuzatorul, partea vătămată, partea civilă, partea civilmente responsabilă și reprezentanții lor, precum și alte persoane fizice sau juridice, sunt în drept să prezinte informații orale și scrise, obiecte și documente care pot fi utilizate ca mijloace de probă.

24. Curtea relevă că organul de urmărire penală, în baza dispozițiilor procesual penale, administrează și verifică, ca piese ale dosarului, dovezile prin prisma cărora vor fi elucidate faptele. În acest sens, conform articolului 100 alin.(4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, prin procedee probatorii respective.

25. Curtea relevă că pentru aflarea adevărului este indispensabilă cunoașterea realității obiective a împrejurărilor cauzei, iar această operațiune nu se poate realiza decât prin administrarea probelor. Această activitate constă în deducerea în fața organului de urmărire penală sau, după caz, a instanței de judecată a faptelor și a împrejurărilor faptice care configurează orice probă, în așa fel încât să se formeze o reprezentare exactă a celor petrecute. Pentru aceasta, activitatea de administrare a probelor trebuie să se desfășoare astfel încât să se evite orice atingere care ar putea nesocoti demnitatea umană, dreptul la apărare, principiul egalității armelor și, în consecință, prestigiul justiției.

26. Cu referire la critica autorului excepției de neconstituționalitate precum că legiuitorul nejustificat a abilitat organul de urmărire penală de a decide admisibilitatea probelor, deoarece procurorul este cel care reprezintă învinuirea în instanța de judecată și, respectiv, în ședința de judecată este oponentul procesual al părții apărării, Curtea reține că o astfel de abordare este neîntemeiată.

27. În acest context, Curtea relevă că, potrivit articolului 100 alin.(1) din Codul de procedură penală, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea și verificarea probelor, **în favoarea și în defavoarea** învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de Codul de procedură penală.

28. Altfel spus, prin efectul legii, procurorul are obligația implicită de a căuta probe în sprijinul, nu doar în defavoarea persoanelor acuzate de comiterea unor infracțiuni, ci și acele probe care dovedesc nevinovăția persoanei. Or, prin prisma articolului 124 alin.(1) din Constituție, procurorul contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea

drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale.

29. Mai mult, Curtea menționează că, în corespundere cu articolul 1 alin.(2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.

b) Prevederile relevante ale Deciziei Curții Constituționale nr. 109 din 07.11.2017, sunt următoarele:

„38. ... , Curtea menționează că, potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo).

39. Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).

40. În materie penală s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, §104; Hassan v. Marea Britanie [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, §48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, §139). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

41. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul”.

c) Prevederile relevante ale Deciziei Curții Constituționale nr. 47 din 22.05.2018, sunt următoarele:

„44. Curtea reiterează că articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenție. Astfel, având același domeniu de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenție, jurisprudența Curții Europene în cauzele privind utilizarea unor probe ilegale este aplicabilă, cu diferențele de rigoare, în prezenta cauză.

45. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că de vreme ce articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește anumite reguli privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk v. Elveția, 12 iulie 1988, § 46, și Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83).

46. Totuși, atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată dacă există o încălcare a unui drept garantat de Convenție, precum și modul în care această încălcare afectează echitatea întregii

proceduri (a se vedea, de exemplu, Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, și Prade v. Germania, 3 martie 2016, § 33)”.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII.

Verificarea constituționalității **art. 93 alin.(2) pct. 6 și 8 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013)**

Si a art. 164 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013), în sensul corespunderii acestora cu art. 4, 7, 16, 20, 21, 23, 26 din Constituția Republicii Moldova.

VI. DATE SUPLIMENTARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

La momentul de față, instanța de fond au aplicat prevederile normelor solicitate a fi declarate neconstituționale.

Aceste fapte au fost invocate la examinarea cauzei însă nu au fost luate în considerație, aplicându-se.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

Cauza penală de învinuire a lui Iordachi Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin.2 lit. d) Cod Penal.

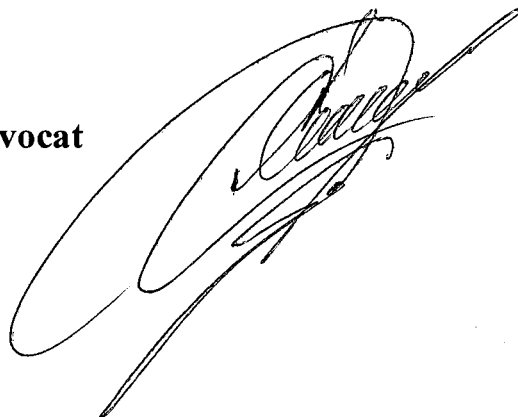
VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoarea că declarațiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

Mun. Chișinău

23 octombrie 2019

Avocat

Corneliu Chisilița

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
grefier

Natalia Clevadi
Ernest Gavzer

cu participarea:

acuzatorului de stat
apărătorului

Mihail Cebotari
Corneliu Chisilița

examinând în ședință de judecată publică cauza penală privind învinuirea lui Gheorghe Iordachi de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin. (2) lit. d) Cod penal, -

c o n s t a t ă:

În Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani se află în examinare cauza penală de învinuire a cet.Iordachi Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit rechizitoriului, Iordachi Gheorghe se acuză că în perioada de timp a anilor 2017-2018, acționînd de comun acord cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, urmărind scopul fabricării și în punerii în circulației a cardurilor bancare cu bandă magnetică, cu ulterioară extragere a mijloacelor financiare de pe cardurile persoanelor fizice în vederea realizării interesului său material și personal, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, contrar prevederilor prevăzute la art. 1289 din Codul civil, care preved că: (1) *Cardul bancar este un instrument de plată emis de o bancă (emitent) care permite titularului cardului să retragă bani în numerar, să efectueze transfer de sume bănești în limitele disponibilului din contul său în banca emitentă ori din contul liniei de credit acordată de aceasta.* (2) *Titularul cardului bancar poate efectua plăți pentru bunurile și serviciile prestate de întreprinderile comerciale care acceptă să fie plătite prin card, cât și prevederile de la Anexa nr.1 la Hotărîrea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr. 157 din 01.08.2013, prin care: "card de plată este un suport de informație standardizat și, după caz, personalizat prin intermediul căruia deținătorul, de regulă, cu utilizarea numărului personal de identificare al său și/sau a unor alte coduri care permit identificarea sa, în funcție de tipul cardului de plată are acces la distanță la contul de plăți la care este atașat cardul de plată în vederea efectuării operațiunilor de plată", folosind cunoștințele pe care le posedă în domeniul tehnologiilor informaționale, a implimentat la domiciliul său din str.Nicolae Dimo, 29/2, ap.100, din mun. Chișinău, o schemă infracțională, unde în mod camuflat confecționa și clona cardurile bancare, totodată prin diferite modalități ilegale primea din afara țării (preponderent țările UE) informația sustrasă de pe cardurile persoanelor fizice*

care dețin conturi bancare cu mijloace bănești în proporții deosebit de mari, astfel, informația sustrasă se imprima și stoca pe alte benzi (clonuri) și ulterior, prin diferite scheme frauduloase sustragea mijloace bănești, care au fost depistate și ridicate la 05.01.2019 de la domiciliul său, în proporții deosebit de mari, în sume de 458 960 lei, 5 000 euro, și suma de 10 000 dolari SUA, precum și 5 carduri de culoare albă, pregătite pentru transcrierea informațiilor pe acestea și un stick de memorie de model "Trasncend", pe care se conținea un fișier în format "TXT", cu numele și prenumele a 5 (cinci) beneficiari persoane fizice străine, cu numărul cardului și codului PIN.

Acțiunile cet. Iordachi Gheorghe au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art.237 alin.(2) lit.d) Cod penal - *Fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a cardurilor, sau a altor instrumente de plată false, care nu reprezintă semne bănești sau titluri de valoare, dar care confirmă, stabilesc sau acordă drepturi sau obligații patrimoniale, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

În ședința de judecată din 23.10.19 apărătorul Corneliu Chisilița în interesele inculpatului Iordachi Gheorghe a înaintat cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (2) pct. 6), 8) și art. 164 Cod procedură penală.

În motivare a indicat că una din probele invocate de către partea acuzării în învinuirea lui Iordache Gheorghe este procesul-verbal de percheziție din 05.01.2019, efectuat la domiciliul cet. Iordachi Gheorghe din mun. Chișinău, de unde s-au ridicat: cinci carduri de plastic de culoare albă; un stick „Transcend” USB 3.1 de 8 GB cu seria D33193; 7 carduri bancare de la BC „Victoria Bank”, 14 carduri de la „Procredit Bank”, un card de la Eximbank, 1 card din Africa de Sud; 2 laptopuri și 3 telefoane mobile, precum și bani în sumă de 5000 euro, 10000 dolari SUA și 428700 lei. La efectuarea percheziției organul de urmărire penală a utilizat camera de luat vederi de model „Panasonic” pentru înregistrarea video a activității procesuale, totodată, la materialele cauzei penale a fost anexat un disc CD cu o copie a înregistrărilor video. Din considerentul că la materialul dosarului a fost anexată copia înregistrărilor video și nu originalul, partea apărării se află în imposibilitatea de a verifica sau contesta autenticitatea acestor înregistrări, fapt ce a servit temei pentru ridicarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

În ședința de judecată apărătorul Corneliu Chisilița și inculpatul Iordachi Gheorghe au susținut cererea înaintată.

Acuzatorul de stat Cebotari Mihail a prezentat o referință scrisă la sesizarea depusă, solicitînd instanței de judecată să respingă sesizarea ca inadmisibilă, din motiv că prevederile art.93 alin.(2) pct.8) CPP nu sunt aplicabile speței, iar prevederile art.93 alin.(2) pct.4) și art.164 CPP nu fac obiectul constituționalității, ci țin de domeniul interpretării și aplicării lor de către instanțele naționale conform intimei convingeri și practicii judiciare existente. Indică procurorul că Codul de procedură penală reglementează suficient modul de administrare a înregistrărilor video/audio și oferă suficiente garanții participanților la proces.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale, instanța de judecată concluzionează următoarele.

Conform art.7 alin.(3) Cod de procedură penală, *Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.*

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, *rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.*

Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: *“Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.”*

Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 09.02.2016, instanța menționează că normele vizate de către apărătorul Corneliu Chisilița constituie obiect al controlului de constituționalitate, fiind întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016.

De asemenea, instanța remarcă că ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către partea în proces – apărătorul Corneliu Chisilița în interesele inculpatului Iordachi Gheorghe, iar normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării, având în vedere că judecătorul ordinar nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, instanța va admite cererea apărătorului Corneliu Chisilița privind sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității art. 93 alin.(2) pct. 6),8) și art. 164 Cod de procedură penală, va dispune suspendarea procesului judiciar privind examinarea cauzei penale de învinuire a cet. Iordachi Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin. (2) lit. d) Cod penal, până la examinarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate, cu excepția măsurilor procesuale de constrângere (inclusiv măsurilor preventive) și altor măsuri de procedură examinarea cărora nu suferă amânare.

În conformitate cu art.art.7, 342 CPP, Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, instanța de judecată, -

d i s p u n e:

Se admite cererea apărătorului Corneliu Chisilița înaintată în interesele inculpatului Iordachi Gheorghe privind sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității art. 93 alin.(2) pct. 6),8) și art. 164 Cod de procedură penală.

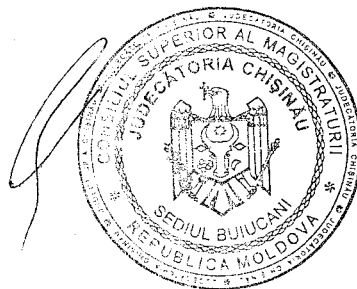
Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea contorului constituționalității art. 93 alin.(2) pct. 6),8) și art. 164 Cod de procedură penală în sensul corespunderii cu art. 4, 7, 16, 20, 21, 23, 26 din Constituție.

Se suspendă procesul judiciar privind examinarea cauzei penale de învinuire a cet. Iordachi Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin. (2) lit. d) Cod penal, până la examinarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate, *cu excepția măsurilor procesuale de constrângere (inclusiv măsurilor preventive) și altor măsuri de procedură examinarea cărora nu suferă amânare.*

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea apărătorului Corneliu Chisilița, referința procurorului la sesizarea depusă și copia rechizitoriului.

Încheierea poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
judecător

Natalia Clevadi